

La tribuna

El futur rau en la fidelitat

La separació de poders era indefugible perquè el Principal entrés en la modernitat com a Estat de dret

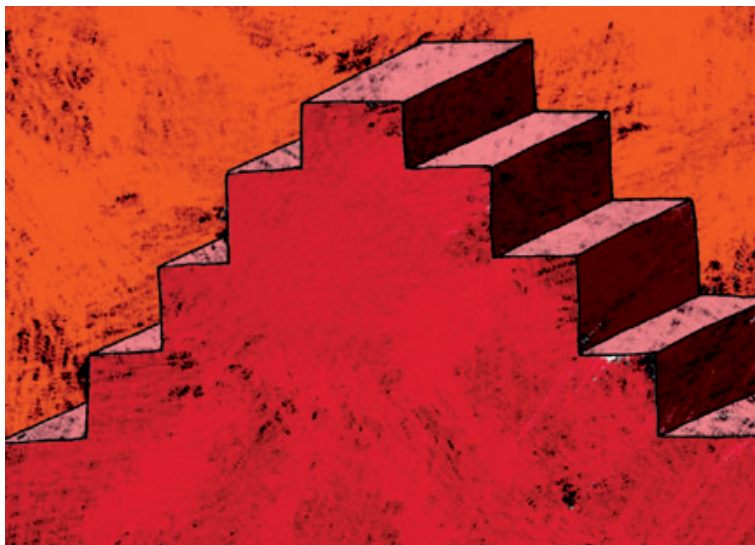
JEAN-YVES
Caullet

J a fa quinze anys, dos anys després del treball del tripartit, que va ser adoptada la Constitució del Principat d'Andorra. La negociació del text va necessitar temps i la mesura exacte dels moviments que cada part necessitava per respondre a les seves conviccions i respectar el mandat rebut en cada cas per trobar les vies de l'acord.

Van ser necessaris dos anys perquè, a poc a poc, les prevencions anessin desapareixent i que el lent treball de negociació permetés les condicions per al consens. Dos anys durant els quals, aprenent a conèixer-se, els negociadors, representants dels dos coprinceps i el Consell General van crear un clima de confiança indispensable per tal de fer sortir a la superfície el fet andorrà com un eix central davant de la mirada atenta dels nostres dos grans veïns.

VAIG TENIR el privilegi de participar en aquest treball històric, col·laborant alternativament amb Gilles Menage i amb Pierre Chassigneux, la delegació del coprincep François Mitterrand. En conservo un record emocionat i tenaç que resta, des d'aleshores, fidelment lligat a Andorra. Permeteu-me que aprofiti aquesta ocasió per manifestar a tots els participants d'aquesta negociació històrica el meu càlid i respectuós record.

«Separació de poders, respecte de

NOE

la voluntat dels andorrans, permanència dels coprinceps». Aquest era el mandat senzill i clar del coprincep François Mitterrand, al qual teníem informat en cada etapa de la negociació. La separació de poders era, evidentment, indefugible perquè el Principal entrés en la modernitat com a Estat de dret.

La voluntat dels andorrans estava designada pel coprincep com una exigència de la democràcia, el punt de sortida i d'arribada del propi procés. Per a ell res no podia construir-se fora d'ella mateixa. Aquesta voluntat comportava clarament a

l'accés a la sobirania internacional. El manteniment de la institució originària i original dels coprinceps, disegnat compartit per les tres parts, traduïa la bona voluntat comuna de saltar una etapa clau per al futur sense trencar amb la tradició andorrana.

Recordo l'avis peremptori de juristes experts segons els quals la sobirania internacional era incompatible amb el manteniment dels coprinceps davant de les certituds que menyspreaven la voluntat democràtica del poble andorrà; recordo la tranquil·litat de François Mitte-

rand. «Continueu», escrivia en el marge d'una nota que l'informava dels avenços de les discussions i de les dificultats que apareixien.

L'Assemblea General de l'ONU, validant la voluntat política col·lectiva, va donar la raó a tots aquells que, com ell, van confiar en una força de voluntat políticament expressada. Ja fa quinze anys que els andorrans han sabut salvar aquesta etapa difícil desmentint uns quants pronòstics pessimistes. Des d'aquell moment, els coprinceps van deixar de ser aquella llunyanca tutela del passat i tenen un rol de cap d'Estat

indivís.

Avui queden altres desafiaments que cal afrontar per inscriure Andorra en la modernitat del conjunt de les nacions europees. Faran falta tanta o més valentia i audàcia que les que van ser necessàries per guanyar l'etapa constituent ara fa quinze anys.

EL CONTEXT econòmic canvia, el clima internacional és més incert que mai. Més que en cap altre moment, traçar el camí per al futur del Principat demana un objectiu clar i una voluntat col·lectiva ferma. Un nou impuls que pota la seva força en la mateixa font d'energia que el procés constitucional és indispensable perquè els ciutadans

Van ser necessaris dos anys perquè el lent treball de negociació permetés les condicions per al consens

prenguin la responsabilitat del futur del seu Estat mirant i pensant amb resolució a llarg termini.

Sense aquesta presa de consciència interna i la voluntat de confrontar-se als desafiaments del futur, el reconeixement de la sobirania internacional de fa quinze anys hauria estat un engany. Retrobem junts l'esperit d'audàcia i de responsabilitat que anima tots els actors del procés constituent per abraçar la construcció del futur. ≡

Vicepresident del Consell Regional de la Borgonya.

redaccio@andorra.elperiodico.com